

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- ■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדריים-אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מזמרא												
אין בין המודר הנאה מחבירו למודר הימנו מאכל - אלא דריסת הרגל וכלים שאין עושין בהם אוכל נפש.												■
המודר מאכל מחבירו - לא ישאילנו נפה וכברה וריחים ותנור, אבל משאיל לו חלוק וטבעת וטלית ונזמים.												■
מאן תנא?												^
רבי אליעזר היא	רב אדא בר אהבה:											!
אפי' ויתור אסור במודר הנאה.	דתניא, רבי אליעזר:											!
המודר מאכל מחבירו - לא ישאילנו כו'.												■
והא מן מאכל נדך												ז
באומר הנאת מאכלך עלי.	רשב"ל:											!
אימא: שלא ילעוס חיטין ויתן על מכתן												ז
באומר הנאה המביאה לידי מאכלך עלי.	רבא:											!
שק להביא פירות וחמור להביא עליו פירות, ואפי' צנא בעלמא, הנאה המביאה לידי מאכל הוא.	רב פפא:											■
סוס לרכוב עליו, וטבעת ליראות בה, מהו? מיפסק ומיזל בארעיה, מאי?	בעי רב פפא:											^
אבל משאיל לו חלוק וטלית, נזמים וטבעת	תא שמע:											ז
היכי דמי?												^
אילמא שלא ליראות בהן												!
צריכא למימר?												ז
אלא לאו אפילו ליראות בהן,												!
משאילו.	וקתני:											ז
לא, לעולם שלא ליראות, ואידי דקתני רישא לא ישאילנו, תנא סיפא משאילו.												!
וכל דבר שאין עושין בו אוכל - נפש, מקום שמשכירין כיוצא בהן - אסור.												■
מכלל דרישא אף על פי שאין משכירין												■
מאן תנא?												^
ר' אליעזר הוא.	רב אדא בר אהבה:											!
המודר הנאה מחבירו - שוקל לו את שקלו, ופורע את חובו, ומחזיר לו את אבידתו												■
מקום שנוטלין עליה שכר, תפול הנאה להקדש.												■
אלמא אברוחי ארי בעלמא הוא ושרי												■
מאן תנא?												^
זו דברי חנן היא.	רב הושעיא:											!
אפי' תימא דברי הכל, גבי מודר הנאה דיהיב ליה על מנת שלא לפרוע.	רבא:											!
מאי חנן?												^

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
נדריים- אין בין המודר	מאי דאמר														
מימרא	מאי דאמר														
מי שהלך למדינת הים, ועמד אחד ופירנס את אשתו, חנן אמר: איבד את מעותיו	דתנו: [חנן]	◆	■	!											לג:
ישבע כמה הוציא ויטול	נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו:	◆	■	!											לג:
כדבריהם	רבי דוסא בן הרכינס:	◆	■												לג:
יפה אמר חנן הניח מעותיו על קרן הצבי.	רבי יוחנן בן זכאי:	◆	■												לג:
רבא לא אמר כרב הושעיא, דקא מוקים לה למתניתין כד"ה					■										לג:
רב הושעיא לא אמר כרבא, גזירה שלא ליפרע משום ליפרע.					■										לג:
מחזיר לו את אבידתו.													■		לג:
פליגי בה ר' אמי ור' אסי:													■		לג:
לא שנו אלא בשנכסי מחזיר אסורין על בעל אבידה, דכי מהדר ליה - מידעם דנפשיה קא מהדר ליה, אבל נכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר - לא קא מהדר ליה, דקא מהני ליה פרוטה דרב יוסף	חד אמר: [ר' אמי/ר' אסי]				◆	■	■	◆							לג:
אפי' נכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר - מהדר ליה, ומשום פרוטה דרב יוסף לא שכיח.	וחד אמר: [ר' אמי/ר' אסי]				◆	■	■	◆							לג:
מקום שנוטלין עליה שכר, תפול הנאה להקדש	תנו:				■	?									לד.
בשלמא למ"ד אפילו בשנכסי בעל אבידה אסורים על מחזיר נמי מהדר, היינו דקתני: מקום שנוטלין עליה שכר, תפול הנאה להקדש אלא למ"ד כשנכסי בעל אבידה אסורים על מחזיר לא מהדר, אמאי תפול הנאה להקדש?													?		לד.
אחדא קתני.													!		לד.
פליגי בה ר' אמי ור' אסי:	איכא דמתני לה בהאי לישנא:												■		לד.
לא שנו אלא בשנכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר, ומשום פרוטה דרב יוסף לא שכיח, אבל נכסי מחזיר אסורים על בעל אבדה - לא מהדר ליה, משום דקא מהני ליה	חד אמר: [ר' אמי/ר' אסי]				◆	■	■	◆							לד.
אפי' נכסי מחזיר אסורים על בעל אבידה - מותר, דכי מהדר ליה - מידי דנפשיה קמהדר ליה.	וחד אמר: [ר' אמי/ר' אסי]				◆	■	■	◆							לד.
מקום שנוטלין עליה שכר, תפול הנאה להקדש	תנו:				■	?									לד.
בשלמא למ"ד אפילו בשנכסי מחזיר אסורים על בעל אבידה מהדר, היינו דמתרין מקום אלא למ"ד בשנכסי מחזיר אסורין ולא מהדר, היכי מתרין מקום?													?		לד.
קשיא.													■		לד.
היתה לפניו ככר של הפקר, ואמר ככר זה הקדש, נטלה לאוכלה - מעל לפי כולה, להורישו לבניו - מעל לפי טובת הנאה שבה.	רבא:												■		לד:
ככרי עליך, ונתנה לו במתנה, מהו? ככרי אמר לו, כי איתיה ברשותיה הוא דאסור, או דלמא עליך אמר ליה, עליויה שויתיה הקדש?	בעא מיניה רב חייה בר אבין מרבא:												^		לד:
פשיטא, דאע"ג דיהבה ליה במתנה - אסור. אלא ככרי עליך לאפוקי מאי? לאו לאפוקי דאי גנבה מיניה מיגנב?	א"ל: [רבא] [עפ"י הר"ן]												!		לד:
לא, לאפוקי דאי אומניה עלה.	א"ל: [רב חייה בר אבין] [עפ"י הר"ן]												?		לד:
אמר לו השאילני פרתך, אמר לו קונם פרה שאני קנוי לך, נכסי עליך אם יש לי פרה אלא זו השאילני קרדומך, אמר לו קונם קרדום שיש לי שאני קנוי, נכסי עלי אם יש לי קרדום אלא זה, ונמצא שיש לו, בחייו - אסור, מת או שנתנה לו במתנה - הרי זה מותר	איתיביה:												■	?	לה.
שניתנה לו על ידי אחר.	רב אחא בריה דרב איקא:													!	לה.
דיקא נמי, דקתני שניתנה לו ולא קתני שנתנה לו.	רב אשי:												■		לה.
יש מעילה בקונמות או לא?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:													^	לה.
מקום שנוטלין עליה שכר, תפול הנאה להקדש	אמר ליה [רב נחמן].												■	!	לה.
למימרא כי הקדש, מה הקדש יש בו מעילה, אף קונמות יש בהן מעילה.														!	לה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדריים-אין בין המודר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אי דאכלה כשהיא שוטה										!	!	לו.		
לאו בת קרבן היא										;	!	לו.		
ואי דאכלה כשהיא פקחת ונשתטת										!	!	לו.		
אכל חלב והפריש קרבן ונשתטה, וחזר ונשתפה - פסול, הואיל ונדחה ידחה.	הא א"ר ירמיה אמר ר' אבהו אמר רבי יוחנן:									;	!	לו.		
אלא מעתה, יביא אדם פסח על חבירו, שכן אדם מביא על בניו ועל בנותיו הקטנים										;	◇	לו.		
הפריש פסח על חבירו - לא עשה כלום	אלמה אמר ר' אלעזר:									;	■	לו.		
(שמות יב) שה לבית אבות לאו דאורייתא.	רבי זירא:									!	◇	לו.		
וממאי?										;		לו.		
האמר לבניו הריני שוחט את הפסח על מי שיעלה מכם ראשון לירושלים, כיון שהכניס ראשון ראשו ורובו - זכה בחלקו ומזכה את אחיו עמו	מדתנן:									!	■	◇	לו.	
ואי אמרת שה לבית דאורייתא, על בישרא קאי ומזכי להו?										!		לו.		
אלא למה להו דאמר להון אבוהון?										;		לו.		
כדי לזרזן במצות.										!		לו.		
מעשה היה וקדמו בנות לבנים, ונמצאו בנות זריזות ובנים שפלים.	תניא נמי הכי:									■		לו.		
ותורם את תרומותיו כו'.											■	<	לו.	
התורם משלו על של חבירו, צריך דעתו או לא? מי אמרינן כיון דזכות הוא לו לא צריך דעת, או דלמא מצוה דיליה היא וניחא ליה למיעבדיה?	איבעיא להו:										^	◇	לו:	
תורם את תרומותיו ואת מעשרותיו לדעתו	ת"ש:										;	■	◇	לו:
במאי עסקינן?											^	;	לו:	
אילימא משל בעל הכרי על של בעל הכרי											!	;	לו:	
ולדעתו דמאן?											^	;	לו:	
אילימא לדעתו דיליה,											!	;	לו:	
מאן שוויה שליח?											;	;	לו:	
אלא לדעתו דבעל הכרי											!	;	לו:	
הא קמהני ליה דקעביד שליחותיה											;	;	לו:	
אלא משלו על של הכרי											!	;	לו:	
ולדעתו דמאן?											^	;	לו:	
אילימא לדעתו דבעל הכרי											!	;	לו:	
הא קמהני ליה											;	;	לו:	
אלא לאו לדעתיה דנפשיה, ומשלו תורם על של חבירו											!	;	◇	לו:
וא"א צריך דעת, הא קמהני ליה											;	;	◇	לו:
אלא לאו אין צריך דעת.											■	;	לו:	

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

נדרים-אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לעולם משל בעל הכרי על בעל הכרי												לז:
באומר כל הרוצה לתרום יבא ויתרום	כדאמר רבא:											לז:
הכי נמי באומר וכו'.												לז:
התורם משלו על של חברו, טובת הנאה של מי? מי אמרין אי לאו פירי דהאיך מי מתקנא כריא דההוא, או דלמא אי לאו כריא דההוא לא הויין פירי דהדין תרומה?	בעא מיניה רבי ירמיה מר' זירא:											לז:
אמר קרא: (דברים יד) את כל תבואת זרעך ונתת.	א"ל: [רבי זירא]											לז:
תורם את תרומותיו ואת מעשרותיו לדעתו	איתיביה: [רבי ירמיה]											לז:
ואי אמרת טובת הנאה דבעל הכרי, הא קא מהני ליה												לז:
אלא ש"מ טובת הנאה די ליה												לז:
לא, משל בעל הכרי על של בעל הכרי ולדעתו דבעל הכרי, באומר כל הרוצה לתרום יבא ויתרום.	אמרי:											לז:
המקדיש מוסיף חומש, ומתכפר עושה תמורה, והתורם משלו על שאינו שלו - טובת הנאה שלו.	ת"ש, דאמר ר' אבהו אמר ר' יוחנן:											לז:
מלמדו מדרש, הלכות ואגדות, אבל לא ילמדנו מקרא.												לז:
מקרא מ"ט לא ילמדנו?												לז:
משום דמהני ליה												לז:
מדרש נמי קמהני ליה												לז:
במקום שנוטלין שכר על המקרא ואין נוטלין שכר על המדרש.	שמואל:											לז:
מאי פסקא?												לז:
הא קמ"ל, דאפילו במקום שנוטלין שכר, על המקרא שרי למשקל, על המדרש לא שרי למשקל.												לז:
מאי שנא מדרש דלא? דכתיב: (דברים ד) ואותי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם, וכתיב: (דברים ד) ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוני ה', מה אני בהנכם אף אתם נמי בהנכם, מקרא נמי בהנכם												לז:
שכר שימור	רב:											לז:
שכר פיסוק טעמים.	רבי יוחנן:											לז:
לא ילמדנו מקרא	תנן:											לז:
בשלמא למאן דאמר שכר פיסוק טעמים, היינו דלא ילמדנו, אלא למאן דאמר שכר שימור, גדול בר שימור הוא?												לז:
בקטן קתני.												לז:
אי בקטן, אימא סיפא:												לז:
אבל מלמד את בניו מקרא	[סיפא]											לז:
קטן בר בניו הוא?												לז:
לא ילמדנו מקרא בקטן, אם היה גדול, מלמדו לו ולבניו מקרא.	חסורי מחסרה והכי קתני:											לז:
תניוקות לא קורין בתחילה בשבת אלא שונים בראשון	מיתבי:											לז:
בשלמא למאן דאמר שכר פיסוק טעמים, היינו דאין קורין בתחילה בשבת, אלא למאן דאמר שכר שימור, אמאי אין קורין בתחילה בשבת ואמאי שונים בראשון? הא איכא שכר שימור דשבת												לז:
וליתעמיר, שכר פיסוק בשבת מי אסור? הבלעה היא, והבלעה מישרא שרי												לז:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

נדריים- אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	דתניא:											
השוכר את הפועל לשמור את התינוק, לשמור את הפרה, לשמור את הזרעים - אין נותנין לו שכר שבת, לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותו ואם היה שכיר שבת, שכיר חדש, שכיר שנה, שכיר שבוע - נותן לו שכר שבת, לפיכך אם אבדו חייב באחריותו												
אלא גבי שבת היינו טעמא דאין קוראין בתחילה, משום דיפנו אבהתהון דינוקי למצותא דשבתא.												
ואיבעית אימא: משום דבשבתא אכלין ושתין ויקיר עליהון עלמא												
שינוי וסת תחילת חולי מעיים.	כדאמר שמואל:											
ולמאן דאמר שכר פיסוק טעמים, מ"ט לא אמר שכר שימור?												
קסבר: בנות מי קא בעיין שימור?												
ולמ"ד שכר שימור, מ"ט לא אמר שכר פיסוק טעמים?												
קסבר: (שכר) פיסוק - טעמים דאורייתא הוא												
מ"ד: (נחמיה ח) ויקראו בספר תורת האלהים מפורש ושום שכל ויבינו במקרא?	דא"ר איקא בר אבין אמר רב הננאל אמר רב:											
ויקראו בספר תורת האלהים - זה מקרא												
מפורש - זה תרגום												
ושום שכל - אלו הפסוקים												
ויבינו במקרא - זה פיסוק טעמים												
אלו המסורות.	ואמרי לה:											
מקרא סופרים, ועיטור סופרים, וקריין ולא כתיבן, וכתיבן ולא קריין - הלכה למשה מסיני.	רבי יצחק:											
מקרא סופרים: ארץ, שמים, מצרים.												
עיטור סופרים: (בראשית יח) אחר תעבורו, (בראשית כד) אחר תלך, (במדבר לא) אחר תאסף, (תהלים סח) קדמו שרים אחר נוגנים, (תהלים לו) צדקתך כהררי אל.												
קריין ולא כתיבן: (שמואל ב' ח) פרת דבלכתו, (שמואל ב' טז) איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים, (ירמיהו לא) באים דנבנתה, (ירמיהו נ) לה דפליטה, (רות ב) את דהגד הוגד, אלי דהגורן, (רות ג) אלי דהשעורים, הלין קריין ולא כתבן.												
וכתבן ולא קריין: (מלכים ב' ה) נא דיסלח (דברים ו) זאת דהמצוה, (ירמיהו נא) ידורך דהדורך, (יחזקאל מח) חמש דפאת נגב, (רות ג) אם דכי גואל, הלין כתבן ולא קריין.												
במערבא פסקין להדין פסוקא לתלתא פסוקין: (שמות יט) ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן.	רב אחא בר אדא:											
לא העשיר משה אלא מפסולתן של לוחות, שנאמר: (שמות לד) פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים, פסולתן שלך יחא.	רבי חמא בר' חנינא:											
לא ניתנה תורה אלא למשה ולזרעו, שנאמר: (שמות לד) כתב לך פסל לך, מה פסולתן שלך אף כתבן שלך, משה נהג בה טובת עין ונתנה לישראל, ועליו הכתוב אומר: (משלי כב) טוב עין הוא יבורך וגו'.	רבי יוסי בר' חנינא:											
(דברים ד) ואותי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם	מתיב רב חסדא:											
ואותי צוה, ואני לכם.												
(דברים ד) ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוני ה' אליהן												
אותי צוה, ואני לכם.												
(דברים לא) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת												
השירה לחודה.												
למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל												

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator

נדריים- אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא פילפולא בעלמא.												◊	לה.
אין הקב"ה משרה שכנתו אלא על גבור ועשיר וחכם ועניו, וכולן ממשה.	רבי יוחנן:											◊	לה.
גבור, דכתיב: (שמות מ) ויפרוש את האהל על המשכן													לה.
משה רבינו פרסו	ואמר מר:												לה.
וכתיב: (שמות כו) עשר אמות ארך הקרש וגו'.													לה.
אימא: דאריך וקטין												◊	לה.
אלא מן הדין קרא, דכתיב: (דברים ט) ואתפוש בשני הלוחות ואשליכם מעל שתי ידי ואשברם												◊	לה.
הלוחות - ארכן ששה ורחבן ששה ועיבין שלשה.	ותניא:												לה.
עשיר, פסל לך - פסולתן שלך יהא.												◊	לה.
חכם													לה.
חמשים שערי בינה נבראו בעולם, וכולם נתנו למשה חסר אחת, שנאמר: (תהלים ה) ותחסרהו מעט מאלהים.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											◊	לה.
עניו, דכתיב: (במדבר יב) והאיש משה עניו מאד.												◊	לה.
כל הנביאים עשירים היו, מנלן? ממשה ומשמואל מעמוס ומיונה.	רבי יוחנן:											◊	לה.
משה, דכתיב: (במדבר טז) לא חמור אחד מהם נשאתי, אי בלא אנרא, לאפוקי מאן דשקל בלא אנרא? אלא דאפי' באנרא.													לה.
דילמא משום דעני הוה												◊	לה.
אלא מן פסל לך - פסולתן יהא שלך.												◊	לה.
שמואל, דכתיב: (שמואל א' ב) הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי, אי בחנם, לאפוקי מאן דשקל בחנם? אלא דאפילו בשכר.													לה.
דלמא דעני הוה												◊	לה.
אלא מהכא: (שמואל א' ז) ותשובתו הרמתה כי שם ביתו												◊	לה.
כל מקום שהלך ביתו עמו.	ואמר רבא:											◊	לה.
גדול מה שנאמר בשמואל יותר משנאמר במשה, דאילו במשה רבינו כתיב: לא חמור אחד מהם נשאתי דאפי' בשכר, ואילו גבי שמואל אפי' ברצון לא שכרו, דכתיב: (שמואל א' יב) ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו וגו'.	רבא:											◊	לה.
עמוס, דכתיב: (עמוס ז) ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים												◊	לה.
ארי מרי גיתי אנא ושקמין לי בשפלתא וגו'.	כדמתרגם רב יוסף:												לה.
יונה, דכתיב: (יונה א) ויתן שכרה וירד בה												◊	לה.
שנתן שכרה של ספינה כולה.	וא"ר יוחנן:												לה.
שכרה של ספינה הויא ד' אלפים דינרי דהבא.	רבי רומנוס:												לה.
בתחלה היה משה למד תורה ומשכחה, עד שניתנה לו במתנה, שנאמר: (שמות לא) ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו:	וא"ר יוחנן:											◊	לה.
וזן את אשתו ואת בניו אע"פ שהוא חייב במזונותן.													לה.
ולא יזון את בהמתו (שמות לא) בין טמאה בין טהורה	[רבנן]											◊	לה.
זן את הטמאה ואינו זן את הטהור.	רבי אליעזר:											◊	לה.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>
--	--

Talmud Navigator

נדריים-אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
לעולם בשנכסי חולה אסורין על המבקר, וכגון דלא אדריה מן חיותיה.	עולא:												ל.ט.
אי הכי, אפילו יושב נמי													ל.ט.
הא אפשר בעמידה.													ל.ט.
חלה הוא - נכנס לבקרו, חלה בנו - שואלו בשוק	מיתבי:												ל.ט.
בשלמא לעולא, דאמר: בשנכסי חולה אסורין על המבקר, וכגון דלא אדריה מן חיותיה - שפיר, אלא לשמואל, דאמר: בשנכסי מבקר אסורין על החולה, מאי שנא הוא ומאי שנא בנו?													ל.ט.
מתניתין - בשנכסי מבקר אסורין על החולה, ברייתא - בשנכסי חולה אסורין על המבקר.	אמר לך: [שמואל]												ל.ט.
מאי פסקא?													ל.ט.
שמואל מתניתין קשיתה, מאי איריא דתני, עומד אבל לא יושב? שמע מינה דנכסי מבקר אסורין על החולה.	רבא:												ל.ט.
רמז לביקור חולין מן התורה מנין? שנאמר: (במדבר טז) אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקודת כל אדם וגו'.	ריש לקיש:												ל.ט.
מאי משמע?													ל.ט.
אם כמות כל האדם ימותון אלה, שהן חולים ומוטלים בעריסתן ובני אדם מבקרים אותן, מה הבריות אומרים? לא ה' שלהני לזה.	רבא:												ל.ט.
(במדבר טז) אם בריאה יברא ה' - אם בריאה גיהנם - מוטב תהיה, אם לא - יברא ה'.	דרש רבא:												ל.ט.
איני?													ל.ט.
שבעה דברים נבראו קודם שנברא העולם, אלו הן: תורה, ותשובה, גן עדן, וגיהנם, כסא הכבוד, ובית המקדש, ושמו של משיח	והא תניא:												ל.ט.
תורה - דכתיב: (משלי ח) קנני ראשית דרכו וגו'													ל.ט.
תשובה - דכתיב: (תהלים צ) בטרם הרים יולדו ותחולל וגו' (תהלים צ) תשב אנוש עד דכא וגו'													ל.ט.
גן עדן - דכתיב: (בראשית ב) ויטע ה' אלהים גן בעדן מקדם וגו'													ל.ט.
גיהנם - דכתיב: (ישעיהו ל) כי ערוך מאתמול תפתה													ל.ט.
כסא כבוד - דכתיב: (תהלים צג) נכון כסאך מאז													ל.ט.
בית המקדש - דכתיב: (ירמיהו יז) כסא כבוד מרום מראשון													ל.ט.
שמו של משיח - דכתיב: (תהלים עב) יהי שמו לעולם וגו'													ל.ט.
אלא הכי קאמר: אי איברי ליה פומא - מוטב, ואם לא - יברא ה'.													ל.ט.
והכתיב: (קהלת א) אין כל חדש תחת השמש													ל.ט.
הכי קאמר: אי הכא לא מקרב פומא להכא ליקרב.													ל.ט.
מאי דכתיב: (חבקוק ג) שמש ירח עמד זבולה, שמש ירח עמד זבול מאי בעיין? והא ברקיע קביעין מלמד, שעלו שמש וירח מרקיע לזבול ואמרו לפניו: רבנו של עולם, אם אתה עושה דין לכן עמרם אנו מאירים, ואם לאו - אין אנו מאירין באותה שעה ירה בהן חיצים וחניתות, אמר להם: בכל יום ויום משתחווים לכם ואתם מאירים, בכבודי לא מחיתם, בכבוד בשר ודם מחיתם ובכל יום ויום יורין בהן חיצין וחניתות ומאירים, שנא: (חבקוק ג) לאור חציך יהלכו וגו'.	דרש רבא, ואמרי לה: אמר ר' יצחק:												ל.ט.
ביקור חולים אין לה שיעור.	תניא:												ל.ט.
מאי אין לה שיעור?													ל.ט.
אין שיעור למתן שכרה	סבר רב יוסף למימר:												ל.ט.
וכל מצות מי יש שיעור למתן שכרין?	אמר ליה אביי:												ל.ט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

נדריים-אין בין המודר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מימרא																
הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות	והא תנן:											■	?	לט:		
אפי' גדול אצל קטן.	אלא אמר אביי:												!	◇	לט:	
אפי' מאה פעמים ביום.	רבא:												!	◇	לט:	
כל המבקר חולה - נוטל אחד משישים בצערו.	רבי אחא בר חנינא:													■	◇	לט:
אם כן, ליעלון שיתין ולוקמה	אמרי ליה:													?		לט:
כעישורייתא דבי רבי, ובבן גילו	אמר ליה: [רבי אחא בר חנינא]													!	◇	לט:
בת הניזונית מנכסי אחין נוטלת עישור נכסים	דתניא, רבי:													■	!	לט:
לדבריה, מי שיש לו עשר בנות וכן, אין לו לבן במקום בנות כלום	אמרו לו לרבי:													?	!	לט:
ראשונה נוטלת עישור נכסים, שניה - במה ששיירה, שלישית - במה ששיירה, וחזורות וחולקות בשוה.	אמר להן: [רבי]													!	!	לט: